

Dziennik Urzędowy C 135

Unii Europejskiej

Tom 50

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

19 czerwca 2007

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	II <i>Informacje</i>	
	INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Komisja	
2007/C 135/01	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4648 — Peter Döhle Schiffahrts-KG/GE Transportation Finance Inc./JV) ⁽¹⁾	1
	IV <i>Zawiadomienia</i>	
	ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Parlament Europejski	
2007/C 135/02	Ogłoszenie o naborze na stanowisko PE/106/S	2
	Komisja	
2007/C 135/03	Kursy walutowe euro	3
	ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH	
2007/C 135/04	Wykaz organizacji uznanych na podstawie dyrektywy Rady 94/57/WE w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich	4

V Ogłoszenia

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

Komisja

2007/C 135/05	Zaproszenie do składania wniosków w ramach programów prac „Współpraca” i „Możliwości” siódmego programu ramowego WE na rzecz badań, rozwoju technologicznego i demonstracji	5
---------------	---	---

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja

2007/C 135/06	Pomoc państwa — Dania — Pomoc państwa nr C 5/07 (ex N 469/05) — Złagodzenie obowiązku powiadamiania nałożonego na przedsiębiorstwa żeglugi morskiej objęte duńskim systemem podatku tonażowego — Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE ⁽¹⁾	6
2007/C 135/07	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4646 — AXA/Monte dei Paschi/JV) — Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	20
2007/C 135/08	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4721 — AIG Capital Partners/Bulgarian Telecommunications Company) — Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	21

INNE AKTY

Komisja

2007/C 135/09	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	22
2007/C 135/10	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	25
2007/C 135/11	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	27
2007/C 135/12	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	29

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa nr COMP/M.4648 — Peter Döhle Schiffahrts-KG/GE Transportation Finance Inc./JV)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2007/C 135/01)

W dniu 7 czerwca 2007 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32007M4648. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

Ogłoszenie o naborze na stanowisko PE/106/S

(2007/C 135/02)

Parlament Europejski organizuje procedurę naboru na stanowisko:

PE/106/S — Pracownik czasowy — Administrator (AD5), specjalista ds. badań w dziedzinie technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT).

Do udziału w niniejszej procedurze naboru wymagany jest poziom wykształcenia odpowiadający pełnemu cyklowi studiów uniwersyteckich trwających co najmniej trzy lata, potwierdzonych dyplomem zgodnym z charakterem stanowiska.

Nie jest wymagane żadne doświadczenie zawodowe.

Ogłoszenie o naborze zostało opublikowane wyłącznie w języku angielskim i francuskim. Jego pełny tekst w tych dwóch językach został zamieszczony w Dzienniku Urzędowym C 135 A.

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

18 czerwca 2007 r.

(2007/C 135/03)

1 euro =

Waluta		Kurs wymiany	Waluta		Kurs wymiany
USD	Dolar amerykański	1,3404	RON	Lej rumuński	3,2140
JPY	Jen	165,46	SKK	Korona słowacka	33,892
DKK	Korona duńska	7,4440	TRY	Lir turecki	1,7478
GBP	Funt szterling	0,67630	AUD	Dolar australijski	1,5931
SEK	Korona szwedzka	9,4345	CAD	Dolar kanadyjski	1,4373
CHF	Frank szwajcarski	1,6620	HKD	Dolar hong kong	10,4793
ISK	Korona islandzka	83,41	NZD	Dolar nowozelandzki	1,7768
NOK	Korona norweska	8,0750	SGD	Dolar singapurski	2,0605
BGN	Lew	1,9558	KRW	Won	1 244,43
CYP	Funt cypryjski	0,5836	ZAR	Rand	9,5350
CZK	Korona czeska	28,599	CNY	Juan renminbi	10,2290
EEK	Korona estońska	15,6466	HRK	Kuna chorwacka	7,3417
HUF	Forint węgierski	250,20	IDR	Rupia indonezyjska	11 929,56
LTL	Lit litewski	3,4528	MYR	Ringgit malezyjski	4,5875
LVL	Łat łotewski	0,6963	PHP	Peso filipińskie	61,484
MTL	Lir maltański	0,4293	RUB	Rubel rosyjski	34,7820
PLN	Złoty polski	3,8011	THB	Bat tajlandzki	43,620

(¹) Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Wykaz organizacji uznanych na podstawie dyrektywy Rady 94/57/WE w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich

(2007/C 135/04)

- American Bureau of Shipping (ABS)
- Bureau Veritas (BV)
- China Classification Society (CCS)
- Det Norske Veritas (DNV)
- Germanischer Lloyd (GL)
- Korean Register of Shipping (KR)
- Lloyd's Register of Shipping (LR)
- Nippon Kaiji Kyokai (NK)
- Registro Italiano Navale (RINA)
- Russian Maritime Register of Shipping (RS)
- Hellenic Register of Shipping (HRS) ⁽¹⁾ ⁽²⁾
- Registro Internacional Naval, SA (RINAVE) ⁽³⁾
- Polish Register of Shipping (PRS) ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2005/623/WE (Dz.U. L 219 z 24.8.2005, str. 43). Uznanie przez Wspólnotę ze skutkiem dla Grecji i Cypru oraz ważne przez okres trzech lat od daty przyjęcia tej decyzji.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2006/382/WE (Dz.U. L 151 z 6.6.2006, str. 31). Uznanie Wspólnoty ze skutkiem dla Malty i ważne do dnia 3 sierpnia 2008 r.

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2005/311/WE (Dz.U. L 99 z 19.4.2005, str. 15). Uznanie przez Wspólnotę ze skutkiem dla Portugalii oraz ważne przez okres trzech lat od daty przyjęcia tej decyzji.

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2006/660/WE (Dz.U. L 272 z 3.10.2006, str. 17). Uznanie przez Wspólnotę ze skutkiem dla Republiki Czeskiej, Cypru, Litwy, Malty i Republiki Słowackiej oraz ważne przez okres trzech lat od daty przyjęcia tej decyzji.

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

KOMISJA

Zaproszenie do składania wniosków w ramach programów prac „Współpraca” i „Możliwości” siódmego programu ramowego WE na rzecz badań, rozwoju technologicznego i demonstracji

(2007/C 135/05)

Niniejszym zawiadamia się o rozpoczęciu procedury zaproszenia do składania wniosków w ramach programów prac „Współpraca” i „Możliwości” siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej na rzecz badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013).

Przyjmowane są wnioski dotyczące wyszczególnionych niżej zaproszeń. Terminy i budżet określone są w tekście każdego zaproszenia, opublikowanym na stronie internetowej CORDIS.

Program szczegółowy „Współpraca”:

Temat: Zdrowie.

Identyfikator zaproszenia: FP7-HEALTH-2007-B

Program szczegółowy „Możliwości”:

Część: Infrastruktura naukowo-badawcza

Identyfikator zaproszenia: FP7-INFRASTRUCTURES-2007-2

Niniejsze zaproszenie do składania wniosków dotyczy programów prac przyjętych decyzją Komisji C(2007)2460 z dnia 11 czerwca 2007 r. oraz C(2007)2464 z dnia 13 czerwca 2007 r.

Zasady dotyczące zaproszeń do składania wniosków, programy prac oraz wskazówki dla wnioskodawców zamieszczono na stronie internetowej CORDIS:

<http://cordis.europa.eu/fp7/calls/>

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

POMOC PAŃSTWA — DANIA

Pomoc państwa nr C 5/07 (ex N 469/05) — Złagodzenie obowiązku powiadamiania nałożonego na przedsiębiorstwa żeglugi morskiej objęte duńskim systemem podatku tonażowego**Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 135/06)

Pismem z dnia 7 stycznia 2007 r., przedstawionym w języku oryginału na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Królestwo Danii o swojej decyzji wszczęcia postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE, dotyczącego wyżej wymienionej pomocy.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi w ciągu jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego po nim pisma, kierując je do Dyrekcji Generalnej ds. Energii i Transportu na następujący adres lub numer faksu:

European Commission
Directorate-General for Energy and Transport
Directorate A — Unit 4
B-1049 Bruksela
Faks: (32-2) 296 41 04

Uwagi te zostaną przekazane Królestwu Danii. Zainteresowane strony przekazujące uwagi mogą wystąpić z odpowiednio umotywowanym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości poufnością.

STRESZCZENIE

1. PROCEDURA

1. Pismem z dnia 13 września 2005 r. ⁽¹⁾, Dania powiadomiła Komisję o zmianie duńskiego systemu podatku tonażowego. System ten został początkowo zatwierdzony decyzją z dnia 12 marca 2002 r. ⁽²⁾ (sprawa N 563/01).
2. Zmiana ta została zarejestrowana jako zgłoszona pomoc pod numerem N 469/05. Zgłoszona zmiana została wprowadzona ustawą nr 408 z dnia 1 czerwca 2005 r.

⁽¹⁾ Zarejestrowane pod numerem TREN(2005) A/23228.

⁽²⁾ Tekst decyzji dostępny jest w języku urzędowym pod następującym adresem internetowym:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transport-2001/n563-01.pdf.

Decyzją z dnia 1 grudnia 2004 r. (sprawa N 171/2004) Komisja zatwierdziła objęcie wykazem kwalifikowalnych rodzajów działalności pomocniczej (pozostających w ścisłym związku lub bezpośrednio powiązanych ze świadczeniem usług transportowych) wynajmu lokali komercyjnych, znajdujących się na pokładach, takich jak sklepy lub kioski, czy to przedsiębiorstwom trzecim, czy niezależnej części przedsiębiorstwa żeglugi morskiej, niezależnie od tego czy działalność prowadzona w takich kioskach jest kwalifikowalna, czy nie. Tekst drugiej decyzji dostępny jest w języku urzędowym pod następującym adresem internetowym:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transport-2004/n171-04.pdf.

3. W pismach z dnia 28 października 2005 r., 19 maja i 29 sierpnia 2006 r. ⁽³⁾, Komisja zwróciła się do władz duńskich o przedstawienie dodatkowych informacji, które zostały przedstawione w odpowiedziach z dnia 22 listopada 2005 r. oraz 30 czerwca 2006 r. ⁽⁴⁾.

2. OPIS ŚRODKA

2.1. Nazwa

4. Złagodzenie obowiązku powiadamiania nałożonego na przedsiębiorstwa żeglugi morskiej objęte systemem podatku tonażowego

2.2. Opis zgłoszonych środków

5. Ustawa Nb 408 z dnia 1 czerwca 2005 r. zwalnia duńskie przedsiębiorstwa żeglugi morskiej opodatkowane duńskim podatkiem tonażowym ⁽⁵⁾ z obowiązku dostarczania organom podatkowym wszystkich niezbędnych informacji o prowadzonych przez nie transakcjach finansowych z przedsiębiorstwami zagranicznymi należącymi do tej samej grupy.
6. W takim przypadku weryfikacja transakcji handlowych między dwoma przedsiębiorstwami należącymi do tej samej grupy dokonywana jest zgodnie z zasadą pełnej konkurencji (*arm's length*). Zasada ta przewiduje weryfikację zgodności cen w transakcjach między przedsiębiorstwami powiązanymi należącymi do tej samej grupy przedsiębiorstw z cenami rynkowymi. Weryfikacji takiej wymagają zarówno:
- zasady dotyczące cen transferowych, do których wdrażania zachęca się kraje OECD w celu zapobiegania uchylaniu się od płacenia podatków poprzez transakcje handlowe między podmiotami będącymi przedsiębiorstwami powiązanymi w tej samej grupie i podlegającymi opodatkowaniu w dwóch różnych krajach ⁽⁶⁾; jak i
 - jeden ze środków zabezpieczających ⁽⁷⁾ przewidzianych w systemie. Przedmiotowy środek zabezpieczający określony jest w sekcji 2.11.1 wspomnianej decyzji z dnia 12 marca 2002 r. pod nagłówkiem „Zasada pełnej konkurencji” i przewiduje sprawdzanie transakcji handlowych między przedsiębiorstwami opodatkowanymi podatkiem tonażowym a ich przedsiębiorstwami powiązanymi.
7. Obowiązek powiadamiania wspomniany w pkt 4 powyżej, z którego duńskie przedsiębiorstwa żeglugi morskiej opodatkowane duńskim podatkiem tonażowym zostałyby zwolnione w razie wdrożenia zgłoszonych środków, nie dotyczy jedynie przedsiębiorstw opodatkowanych podatkiem tonażowym. Jego zadaniem w systemie podatkowym jest umożliwienie organom podatkowym sprawdzenia, czy jedno z dwóch przedsiębiorstw należących do tej samej grupy, ale objętych dwoma różnymi systemami opodatkowania przedsiębiorstw, nie manipuluje cenami transferowymi w celu przeniesienia większości swoich zysków do drugiego przedsiębiorstwa, podlegającego korzystniejszemu opodatkowaniu. Powiadomienia te mają zatem podstawowe znaczenie dla sprawdzania cen transferowych wewnątrz grupy przedsiębiorstw, zarówno w kontekście zasad dotyczących cen transferowych (jeżeli transakcje mają charakter transgraniczny), jak i obowiązku stosowania środków zabezpieczających (bez względu na to, czy transakcje mają charakter transgraniczny), co jest właściwe systemowi podatku tonażowego.

⁽³⁾ Numery TREN (2005) D/122520, TREN (2006) D/209990 i D/ 217824.

⁽⁴⁾ Zarejestrowane pod numerem TREN(2005) A/29975.

⁽⁵⁾ Opisano w znajdującej się dalej sekcji 2.3.

⁽⁶⁾ We wszystkich krajach rozwiniętych zasady dotyczące cen transferowych są zwykle określone przepisami w sprawie podatku od przedsiębiorstw. Wytyczne OECD dotyczące cen transferowych dla przedsiębiorstw wielonarodowych i organów podatkowych zachęcają kraje OECD do kontrolowania transakcji handlowych między podmiotami należącymi do przedsiębiorstw wielonarodowych a ich zagranicznymi przedsiębiorstwami powiązanymi. Przestrzeganie takich zasad może być także wymagane w związku z stosowaniem dwustronnych umów o współpracy podatkowej. Zasady dotyczące cen transferowych przewidują sprawdzanie prawidłowości cen w transakcjach między dwoma przedsiębiorstwami powiązanymi w rozumieniu wspomnianych powyżej wytycznych OECD. Organy podatkowe mają możliwość ustalania takich cen na poziomie bardziej zbliżonym do cen rynkowych, jeżeli władze takie podejrzewają uchylanie się od płacenia podatków oraz odpowiedniego przeliczania korzyści czerpanych przez odnośny podmiot.

⁽⁷⁾ Komisja zażądała wprowadzenia takich środków zabezpieczających we wszystkich systemach zatwierdzonych w ciągu ostatnich pięciu lat.

8. Władze duńskie są zdania, że jeżeli jedno z dwóch przedsiębiorstw jest duńskim przedsiębiorstwem żeglugi morskiej opodatkowanym duńskim podatkiem tonażowym, a drugie jest przedsiębiorstwem powiązaniem z siedzibą za granicą (spółką-matką, córką lub siostrzaną), to duńskie przedsiębiorstwo nie jest zainteresowane przenoszeniem zysków do zagranicznych przedsiębiorstw powiązanych i manipulowaniem cenami transferowymi. Dlatego też jeżeli jedno z dwóch przedsiębiorstw powiązanych jest objęte duńskim systemem podatku tonażowego, a drugie opodatkowane jest w innym kraju, prowadzenie przez duńskie organy podatkowe weryfikacji ewentualnych nadużyć w drodze manipulacji cenami transferowymi nie leży, zdaniem władz duńskich, w interesie skarbu duńskiego. Władze duńskie uważają, że kontrole takie leżą jedynie w interesie innych państw członkowskich i państw trzecich.

2.3. Opis istniejącego systemu

9. System podatku tonażowego opisano we wspomnianej powyżej decyzji Komisji z dnia 12 marca 2002 r. w sprawie N 563/01. Jego główne cechy przypomniano poniżej.
10. Dochód pochodzący z wszystkich kwalifikowalnych operacji i podlegający opodatkowaniu w ramach systemu podatku tonażowego stanowi zryczałtowaną kwotę odpowiadającą sumie ustalonych kwot, obliczaną dla każdej jednostki pływającej poprzez odniesienie do jej tonażu, bez względu na faktyczny zysk wypracowany przez przedsiębiorstwo żeglugi morskiej, w następujący sposób:
Do 1 000 NT	7 DKK (~ 0,90 EUR) na 100 NT dziennie
1 001 — 10 000 NT	5 DKK (~ 0,70 EUR) na 100 NT dziennie
10 001 — 25 000 NT	3 DKK (~ 0,40 EUR) na 100 NT dziennie
> 25 000 NT	2 DKK (~ 0,30 EUR) na 100 NT dziennie
11. Obliczony w ten sposób dochód podlega opodatkowaniu według zwykłej stawki podatku od przedsiębiorstw. Dla każdej jednostki pływającej podlegającej opodatkowaniu podatkiem tonażowym dochód podlegający opodatkowaniu oblicza się poprzez odniesienie do tonażu netto w następujący sposób: na 100 ton netto (NT) i na każdy rozpoczęty okres 24 godzin, bez względu na to, czy dana jednostka pływająca funkcjonuje, czy nie.
12. System ten, wdrożony dnia 1 stycznia 2002 r., jest otwarty dla przedsiębiorstw podlegających opodatkowaniu w Danii (mających w Danii stałe miejsce prowadzenie działalności) i świadczących usługi transportu morskiego. System jest otwarty także dla przedsiębiorstw zagranicznych zarejestrowanych w Danii w związku z przeniesieniem tam swojej bazy administracyjnej. Systemem objęte mogą być jedynie dochody uzyskane z operacji transportu morskiego.
13. Przedsiębiorstwa żeglugi morskiej mają swobodę wyboru tego systemu lub pozostania poza nim. Wyboru należy dokonać nie później niż w terminie złożenia zeznania podatkowego za rok, w stosunku do którego podatek tonażowy ma zostać zastosowany po raz pierwszy. Decyzja o wyborze systemu podatku tonażowego lub pozostaniu poza nim jest wiążąca na okres 10 lat. W Danii przedsiębiorstwa żeglugi morskiej należące do tej samej grupy muszą dokonać takiego samego wyboru w odniesieniu do systemu podatku tonażowego. Jeżeli przedsiębiorstwo żeglugi morskiej wybiera system podatku tonażowego, to zostają nim objęte wszystkie jednostki pływające i operacje spełniające odnośne wymogi.

2.4. Okres obowiązywania

14. Pismem z dnia 5 kwietnia 2006 r. władze duńskie zobowiązały się do ponownego zgłoszenia, przed upływem dziesięciu lat, zgłoszonego środka dotyczącego złagodzenia obowiązku powiadamiania w stosunku do przedsiębiorstw żeglugi morskiej opodatkowanych duńskim podatkiem tonażowym. Przyjmuje się więc, że zgłoszony środek wygasa z końcem 2015 r.

2.5. Budżet

15. Zmiana nie wywiera wpływu budżetowego na obecny system. Przewidywana zmiana nie wpłynie na pomoc indywidualną.

2.6. Inne programy pomocy państwa mające zastosowanie do transportu morskiego w Danii

16. Z posiadanej przez Komisję wiedzy wynika, że oprócz systemu podatku tonażowego Dania stosuje obecnie tylko jeden inny program na korzyść przewoźników morskich: umożliwia on zwolnienie armatorów z płatności podatku dochodowego i składek na ubezpieczenia społeczne marynarzy pracujących na pokładach kwalifikujących się jednostek pływających⁽⁸⁾.

2.7. Stanowisko władz duńskich

17. Władze duńskie są zdania, że gdyby przedsiębiorstwo wielonarodowe chciało uniknąć płatności podatku od przedsiębiorstw poprzez transakcje handlowe między duńskim przedsiębiorstwem powiązaniem podlegającym opodatkowaniu podatkiem tonażowym a jednym z jego nie-duńskich przedsiębiorstw powiązanych, takie uchylanie się od płacenia podatków byłoby ze szkodą dla drugiego kraju, a nie ze szkodą dla Danii.
18. Dlatego też w interesie duńskich organów podatkowych nie leży prowadzenie systematycznego nadzoru nad transakcjami między przedsiębiorstwami opodatkowanymi duńskim podatkiem tonażowym a ich ewentualnymi zagranicznymi przedsiębiorstwami powiązanimi, gdyż taki nadzór nie prowadziłby do odzyskania żadnego dodatkowego dochodu dla skarbu duńskiego. Dlatego właśnie Dania zaproponowała zwolnienie przedsiębiorstw opodatkowanych duńskim podatkiem tonażowym z obciążeń administracyjnych, które ze swojej perspektywy postrzega ona jako zbędne.
19. W świetle powyższego władze duńskie wydają się wychodzić z niewyrażonego wprost założenia, że odpowiedzialność za kontrolę ewentualnego uchylania się od płacenia podatków przez jakiegokolwiek przedsiębiorstwo z siedzibą za granicą z pomocą przedsiębiorstwa z siedzibą w Danii opodatkowanego duńskim podatkiem tonażowym spada na organy podatkowe takiego innego kraju. Założenie to implikuje, że organy podatkowe takiego innego kraju, czy to państwa członkowskiego, czy to kraju trzeciego, powinny mieć w przepisach podatkowych zasady dotyczące cen transferowych i że powinny efektywnie wdrażać takie zasady, zwłaszcza w odniesieniu do transakcji z przedsiębiorstwami objętymi duńskim systemem podatku tonażowego.

3. WSTĘPNA OCENA ISTNIENIA POMOCY

20. Nie ma sensu ustalenie, czy zgłoszone środki jako takie stanowią pomoc państwa w rozumieniu artykułu 87 ust. 1 Traktatu WE, gdyż należy rozpatrywać je w powiązaniu z całym systemem podatku tonażowego. Komisja powinna zatem rozpatrzyć cały system podatku tonażowego w postaci, jaką miałyby, gdyby zgłoszone środki zostały wdrożone.
21. Na obecnym etapie analizy Komisja uznaje, że zgłoszone środki nie zmieniają pomocowego charakteru systemu podatku tonażowego.
22. Główną kwestią jest ustalenie, czy przewidywane środki wpłynęłyby na ocenę zawartą we wspomnianej powyżej decyzji Komisji z dnia 12 marca 2002 r. dotyczącej ogólnej zgodności systemu ze wspólnym rynkiem.

4. WĄTPLIWOŚCI DOTYCZĄCE ZGODNOŚCI ŚRODKA ZE WSPÓLNYM RYNKIEM

4.1. Środek zabezpieczający, którego dotyczą zgłoszone środki

23. Jednym z głównych warunków zgodności systemu podatku tonażowego ze wspólnym rynkiem jest istnienie szeregu środków zabezpieczających, mających na celu zagwarantowanie, że pośrednich korzyści z systemu nie będą czerpały podmioty prowadzące działalność inną niż transport morski w danym państwie członkowskim, w jakimkolwiek innym państwie członkowskim lub w kraju trzecim. Możliwość objęcia podatkiem tonażowym jest bowiem jasno określona w wytycznych żeglugowych⁽⁹⁾, mających zastosowanie do pewnych rodzajów działalności żeglugowej, stosujących się do transportu morskiego. Gdyby zmieniony system podatku tonażowego mógł potencjalnie skutkować odnośzeniem korzyści z opodatkowania podatkiem tonażowym przez podmioty prowadzące działalność inną niż żegluga morska, zgodność systemu wzbudzałaby wątpliwości, tak jak wyszczególniono to poniżej.

⁽⁸⁾ Sprawa NN 116/98, zatwierdzona przez Komisję decyzją z dnia 13 listopada 2002 r. Tekst decyzji dostępny jest w języku urzędowym pod następującym adresem internetowym:
http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aid/transports-1998/nn116-98.pdf.

⁽⁹⁾ Komunikat Komisji C(2004) 43 — Wytyczne wspólnotowe w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego, Dz.U. C 13 z 17.1.2004, str. 3, patrz pkt 3.1. Patrz także poprzednie wytyczne w tej dziedzinie, Dz.U. C 205 z 5.7.1997, str. 5.

24. Środki zabezpieczające związane z duńskim systemem podatku tonażowego opisano w sekcji 2.11 wspomnianej powyżej decyzji Komisji z dnia 12 marca 2002 r.
25. Jednym z głównych środków zabezpieczających jest weryfikacja, zgodnie z zasadą pełnej konkurencji, transakcji handlowych między przedsiębiorstwami opodatkowanymi podatkiem tonażowym i ich ewentualnymi przedsiębiorstwami powiązаныmi (lub częściami tych przedsiębiorstw, opodatkowanymi zwykłym podatkiem od przedsiębiorstw), niezależnie od tego, czy takie przedsiębiorstwa powiązane są przedsiębiorstwami krajowymi, czy zagranicznymi. Warto przypomnieć, że istnieją inne rodzaje środków zabezpieczających, odnoszące się do „kapitalizacji zgrubnej” („*thick capitalisation*”),⁽¹⁰⁾ czyli przenoszenia kosztów i dochodów tam, gdzie część działalności przedsiębiorstwa podlega opodatkowaniu w ramach systemu podatku tonażowego, a pozostała część zwykłemu podatkowi od przedsiębiorstw.
26. Wszystkie systemy podatku tonażowego zatwierdzone przez Komisję w ciągu ostatnich pięciu lat⁽¹¹⁾ przewidują środki zabezpieczające, w tym takie, jak zgłoszony, czyli weryfikację transakcji między podmiotami opodatkowanymi podatkiem tonażowym i podmiotami opodatkowanymi inaczej.
27. Systemy podatku tonażowego muszą być objęte środkami zabezpieczającymi, pozwalającymi unikać wywierania wpływu na rodzaje działalności gospodarczej inne niż transport morski. W tym celu Komisja wymaga zwykle od państw członkowskich szeregu środków zabezpieczających, takich jak:
- weryfikacja transakcji handlowych między wydzielonymi obszarami działalności w oparciu o zasadę pełnej konkurencji;
 - zasady uczciwego podziału kosztów nakładów kapitałowych między kwalifikowalne a niekwalifikowalne rodzaje działalności;
 - zasady uczciwego podziału dochodów między kwalifikowalne a niekwalifikowalne rodzaje działalności;
 - opcja „wszystko albo nic” dla grup żeglugi morskiej („wszystkie kwalifikowalne podmioty danej grupy wybierają podatek tonażowy, jeżeli co najmniej jeden z nich dokona takiego wyboru”).
28. Środki takie mają na celu m.in. zapobieganie uchylaniu się od płacenia podatków od działalności niezwiązanej z transportem morskim. Wdrożenie tych środków ma istotne znaczenie dla oceny zgodności systemu tonażowego ze wspólnym rynkiem, gdyż pomagają one zagwarantować, że podmioty prowadzące działalność nieobjętą wspólnotowymi zasadami w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego nie będą czerpać z takiego systemu nienależnych korzyści. Środki zabezpieczające jako takie uważa się za integralną część systemu podatku tonażowego.
29. W szczególności środek zabezpieczający odnoszący się do podatku tonażowego oparty na zasadzie pełnej konkurencji uwzględniony jest w decyzjach Komisji zatwierdzających systemy podatku tonażowego (motyw 26), w tym w decyzji, o której obecnie mowa, i gwarantuje on, że jedynie działalność w dziedzinie transportu morskiego prowadzona przez przedsiębiorstwa podlegające opodatkowaniu w Danii może być objęta duńskim systemem podatku tonażowego.

4.2. Zmiana skuteczności rozpatrywanego środka zabezpieczającego

30. Należy przypomnieć, że środki zabezpieczające mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia odporności systemów podatku tonażowego na nadużycia. Komisja zażądała wprowadzenia takich środków we wszystkich systemach podatku tonażowego zatwierdzonych w ciągu ostatnich pięciu lat.

⁽¹⁰⁾ Strategia „kapitalizacji zgrubnej” polega na lokowaniu większej części kapitału w części przedsiębiorstwa opodatkowanej podatkiem tonażowym, a większości zadłużenia w pozostałej części przedsiębiorstwa opodatkowanej zwykłym podatkiem od przedsiębiorstw, co pozwala zwiększyć nakłady inwestycyjne do celów podatkowych.

⁽¹¹⁾ Patrz w szczególności następujące decyzje Komisji:

- (1) system brytyjski zatwierdzony dnia 2 sierpnia 2000 r. (sprawa N 790/99);
- (2) system hiszpański zatwierdzony dnia 27 lutego 2002 r. (sprawa N 736/01);
- (3) system duński zatwierdzony dnia 12 marca 2002 r. (sprawa N 563/01);
- (4) system fiński zatwierdzony dnia 16 października 2002 r. (sprawa N 195/02);
- (5) system irlandzki zatwierdzony dnia 11 grudnia 2002 r. (sprawa N 504/02);
- (6) system hiszpański mający zastosowanie do prowincji Vizcaya, zatwierdzony dnia 5 lutego 2003 r. (sprawa N 572/02);
- (7) system francuski zatwierdzony dnia 13 maja 2003 r. (sprawa N 737/02);
- (8) system belgijski zatwierdzony dnia 19 marca 2003 r. (sprawa N 433/02);
- (9) system włoski zatwierdzony dnia 20 października 2004 r. (sprawa N 114/04).

31. W szczególności bez skutecznego wdrożenia środka zabezpieczającego odnoszącego się do transakcji handlowych, sektory inne niż transport morski, czy to w danym państwie członkowskim, czy w innych krajach, mogą korzystać z możliwości uchylenia się od płacenia podatku od przedsiębiorstw poprzez transakcje handlowe z przedsiębiorstwami powiązаныmi podlegającymi opodatkowaniu w ramach systemu podatku tonażowego danego państwa członkowskiego.
32. Komisja rozumie, że władze duńskie zamierzają nadal weryfikować, stosując środek zabezpieczający oparty na zasadzie pełnej konkurencji, transakcje przeprowadzane między dwoma przedsiębiorstwami powiązаныmi, z których jedno opodatkowane jest podatkiem tonażowym, tak jak to miało miejsce dotychczas, ale tylko w przypadku, kiedy oba przedsiębiorstwa podlegają opodatkowaniu w Danii.
33. W rezultacie weryfikacja transakcji wewnątrz krajowych w obrębie przedsiębiorstwa opodatkowanego podatkiem tonażowym pozostaje obowiązkiem duńskich organów podatkowych, natomiast weryfikacja transakcji transgranicznych między przedsiębiorstwem opodatkowanym podatkiem tonażowym w Danii a zagranicznym przedsiębiorstwem powiązаныm jest obowiązkiem odnośnego innego kraju.
34. Na obecnym etapie analizy Komisja ma jednak wątpliwości, czy pierwotny system podatku tonażowego zmieniony zgłoszonymi środkami pozostanie zgodny ze wspólnym rynkiem, gdyż zgłoszone środki mogą mieć niekorzystny wpływ na zastosowanie wspomnianego powyżej środka zabezpieczającego. Środek ten ma zasadnicze znaczenie dla zgodności systemu ⁽¹²⁾.
35. Komisja obawia się także, że zgłoszone środki ułatwiłyby uchylanie się od płacenia podatków w pozostałych państwach członkowskich przez przedsiębiorstwa podlegające opodatkowaniu w takich państwach członkowskich, ponieważ prawdopodobieństwo wykrycia przez duńskie organy podatkowe oszukańczych transakcji między takimi przedsiębiorstwami a ich przedsiębiorstwami powiązаныmi opodatkowanymi podatkiem tonażowym w Danii będzie mniejsze, jeżeli duńskie organy podatkowe nie będą już systematycznie informowane o transakcjach handlowych między przedsiębiorstwami opodatkowanymi duńskim podatkiem tonażowym a ich zagranicznymi przedsiębiorstwami powiązаныmi.
36. Komisja uważa, że gdyby środki zabezpieczające okazały się nieefektywne lub prawdopodobne byłoby, że okażą się nieefektywne, system podatku tonażowego, przysparzając korzyści podmiotom prowadzącym działalność inną niż transport morski, może niekorzystnie wpłynąć na warunki wymiany handlowej w stopniu sprzecznym ze wspólnym interesem, i system taki, w tego rodzaju sytuacji, byłby w rezultacie niezgodny ze wspólnym rynkiem.
37. Komisja obawia się, że w przedmiotowym przypadku zmiana środka zabezpieczającego, którego dotyczy zgłoszenie, doprowadzi do sytuacji, w której podmioty podlegające opodatkowaniu w innych krajach, a zatem nieobjęte systemem podatku tonażowego w Danii, czerpać będą z niego nienależne im korzyści poprzez transakcje prowadzone po nierzetelnych cenach z przedsiębiorstwami powiązаныmi mającymi siedziby w Danii i opodatkowanymi duńskim podatkiem tonażowym.
38. W związku z powyższym oraz oprócz tego Komisja pragnie zapoznać się z poglądami osób trzecich z wszystkich państw członkowskich na poniższe zagadnienia.
39. Po pierwsze należy ustalić, czy po wdrożeniu zgłoszonych środków Dania mogłaby nadal zagwarantować, że jej organy podatkowe będą w stanie wykrywać wszelkie próby uchylania się od płacenia podatków przez zagraniczne przedsiębiorstwa powiązаныe przedsiębiorstw żegluga morskiej podlegających opodatkowaniu duńskim podatkiem tonażowym i informować odnośnie inne kraje o takich próbach. Jeżeli nie, Komisja zastanawia się, czy inne kraje, w tym państwa członkowskie inne niż Dania powinny ponosić ciężar sprawdzania wszystkich transakcji transgranicznych z przedsiębiorstwami opodatkowanymi duńskim podatkiem tonażowym (z których większość to prawdopodobnie przedsiębiorstwa z siedzibą w Danii).

⁽¹²⁾ Patrz odnośny ustęp w sekcji 3.3. decyzji Komisji z dnia 12 marca 2002 r.: „Ponadto »zasada pełnej konkurencji«, »zasady dotyczące przychodów/kosztów finansowych«, »zasady dotyczące kapitalizacji zgrubnej«, »zasady dotyczące operacji między wydzielonymi obszarami działalności oraz zasady dotyczące transakcji wewnątrz grupy przedsiębiorstw zapewniają oczywiste punkty odniesienia, pozwalające określić, które rodzaje działalności podlegają opodatkowaniu podatkiem tonażowym, a co za tym idzie oczywiste punkty odniesienia dla przejrzystej rachunkowości, której wymagają »wytyczne«.”

40. Po drugie Komisja zastanawia się, czy zasadne byłoby także nierówne traktowanie, pod względem obowiązku powiadamiania, beneficjentów mających jedynie krajowe przedsiębiorstwa powiązane niekwalifikujące się do objęcia podatkiem tonażowym i beneficjentów mających tylko zagraniczne przedsiębiorstwa powiązane. W świetle orzecznictwa w sprawie Matry ⁽¹³⁾, takie nierówne traktowanie może bowiem wpływać także na zgodność systemu.
41. Po trzecie Komisja zastanawia się, czy mechanizmy współpracy między państwami członkowskimi, takie jak wymienione poniżej, byłyby właściwsze dla lepszego zabezpieczenia systemów podatku tonażowego przed nadużyciami:
- obowiązek wzajemnej pomocy, w świetle art. 10 Traktatu WE ⁽¹⁴⁾ oraz wykraczającej poza wymagania ewentualnej dwustronnej umowy o współpracy podatkowej i poza zalecenia zawarte w wytycznych OECD, w odniesieniu do transakcji transgranicznych z przedsiębiorstwem objętym podatkiem tonażowym, w celu zapobiegania wywieraniu przez systemy podatku tonażowego, w skali wspólnotowej, wpływu na niekwalifikowalne rodzaje działalności.
 - zobowiązanie organów podatkowych państw członkowskich, które ustanowiły system podatku tonażowego, do systematycznego powiadamiania swoich odpowiedników w drugim państwie członkowskim o zaistniałych podejrzeniach nieprawidłowych transakcji prowadzonych ze szkodą dla wpływów podatkowych drugiego państwa członkowskiego i na korzyść przedsiębiorstwa z siedzibą w takim państwie członkowskim i opodatkowanego tamtejszym podatkiem tonażowym.
42. Komisja pragnie zatem wezwać osoby trzecie ze wszystkich państw członkowskich do przedstawienia swoich poglądów na wszystkie wymienione powyżej zagadnienia.
43. Z tego powodu potrzebne jest postępowanie wyjaśniające na podstawie art. 4 ust. 4 rozporządzenia w sprawie pomocy państwa ⁽¹⁵⁾, które pomoże Komisji wyjaśnić wspomniane kwestie oraz ich ewentualny wpływ na zgodność systemu, zanim przedstawi ona swoją ostateczną opinię dotyczącą zgodności zgłoszonych środków ze wspólnym rynkiem.

TEKST PISMA

„1. SAGSFORLØB

1. Ved brev af 13. september 2005 ⁽¹⁶⁾ anmeldte Danmark over for Kommissionen en ændring af den danske tonnageskatteordning, der oprindeligt blev godkendt ved beslutning af 12. marts 2002 ⁽¹⁷⁾ (sag nr. N 563/01).

⁽¹³⁾ Patrz orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Matry z dnia 15 czerwca 1993 r., sprawa C-225/91, Matra przeciwko Komisji, a w szczególności pkt 41: „41 Pod tym względem należy zaznaczyć, że o ile postępowanie określone w art. 92 i 93 pozostawia znaczną swobodę decyzyjną Komisji, a w pewnych okolicznościach także Radzie, w odniesieniu do podjęcia decyzji o zgodności systemu pomocy państwa z wymogami wspólnego rynku, to z ogólnego programu Traktatu wynika jasno, że postępowanie takie nie może nigdy przynieść wyniku sprzecznego ze szczegółowymi postanowieniami Traktatu (orzeczenie w sprawie 73/79, Komisja przeciwko Włochom [1980] Zb.Orz. 1533, ust. 11). Trybunał stwierdził także, że aspekty pomocy sprzeczne ze szczegółowymi postanowieniami Traktatu innymi niż art. 92 i 93 mogą być tak nierozdzielnie powiązane z przedmiotem pomocy, że niemożliwa jest ich osobna ocena (orzeczenie w sprawie 74/76 Iannelli przeciwko Meroniemu [1977] Zb.Orz. 557).”

⁽¹⁴⁾ Artykuł 10
Państwa członkowskie podejmują wszelkie właściwe środki ogólne lub szczególne w celu zapewnienia wykonania zobowiązań wynikających z niniejszego Traktatu lub z działań instytucji Wspólnoty. Ułatwiają one Wspólnocie wypełnianie jej zadań. Powstrzymują się one od podejmowania wszelkich środków, które mogłyby zagrozić urzeczywistnieniu celów niniejszego Traktatu.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE. Dz.U. L 83 z 22.3.1999, str. 1.

⁽¹⁶⁾ Registeret under ref. TREN(2005) A/23228.

⁽¹⁷⁾ Beslutningen findes på det officielle sprog på følgende internetadresse:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transport-2001/n563-01.pdf
Kommissionen godkendte ved beslutning af 1. december 2004 (sag nr. 171/2004) en udvidelse af listen over de former for virksomhed, der kan beskattes efter tonnageskatteordningen (dvs. dem, der foregår i nær tilknytning til eller er direkte forbundet med levering af transportydelse), til at omfatte udlejning af lokaler om bord, f.eks. forretninger og kiosker, uanset om de drives af tredjemand eller af en uafhængig part i rederiet, og uanset om de pågældende aktiviteter kan være undergivet tonnageskatning eller ej. Denne beslutning findes på det officielle sprog på følgende internetadresse:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transport-2004/n171-04.pdf

2. Denne ændring blev registreret som anmeldt støtte under nr. N 469/05. Den anmeldte ændring blev indført ved lov nr. 408 af 1. juni 2005.
3. Ved breve af 28. oktober 2005, 19. maj og 29. august 2006 ⁽¹⁸⁾ anmodede Kommissionen de danske myndigheder om flere oplysninger, som de fremsendte i deres svar af 22. november 2005 og 30. juni 2006 ⁽¹⁹⁾.

2. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

2.1. Betegnelse

4. Lempelse af oplysningspligten for rederier, der er omfattet af tonnageskatteordningen.

2.2. Beskrivelse af den anmeldte ændring af foranstaltningerne

5. Lov nr. 408 af 1. juni 2005 fritager danske rederier, der beskattes efter den danske tonnageskatteordning ⁽²⁰⁾, fra deres pligt til at forsyne skattemyndighederne med alle nødvendige oplysninger om deres finansielle transaktioner med koncernforbundne udenlandske virksomheder.
6. I sådanne tilfælde foretages kontrollen af kommercielle transaktioner mellem to koncernforbundne virksomheder på basis af armslængdeprincippet. Dette princip består i at kontrollere, at de priser, der benyttes i forbindelse med transaktioner mellem koncernforbundne virksomheder, er i overensstemmelse med markedspriserne. Denne kontrol er påkrævet i henhold til både:
 - de regler for interne afregningspriser, som OECD-landene opfordres til anvende for at forhindre skatteunddragelse via kommercielle transaktioner mellem koncernforbundne virksomheder, der beskattes i to forskellige lande ⁽²¹⁾, og
 - en af de ring-fencing-foranstaltninger ⁽²²⁾, der er knyttet til ordningen. Den pågældende foranstaltning er beskrevet i punkt 2.11.1 i førnævnte beslutning af 12. marts 2002 under overskriften »armslængdeprincippet« og består i kontrollere kommercielle transaktioner mellem et tonnagebeskattet selskab og dets koncernforbundne selskaber.
7. Den oplysningspligt, der er nævnt i punkt 4 ovenfor, og som danske tonnagebeskattede rederier vil blive fritaget for, hvis den anmeldte foranstaltning gennemføres, er ikke kun specifik for selskaber, der er omfattet af tonnageskatteordningen. I et skattesystem tjener den til at give skattemyndighederne mulighed for at tjekke, at et af to selskaber, der tilhører samme koncern, men som henhører under to forskellige selskabsskatteordninger, ikke benytter de interne afregningspriser til at overføre hovedparten af sit overskud til det andet selskab, der beskattes efter den mest fordelagtige ordning. Disse oplysninger er derfor meget vigtige for kontrollen med de interne afregningspriser i en koncern af virksomheder under såvel reglerne for interne afregningspriser (når transaktionerne er grænseoverskridende) som ring-fencing-forpligtelsen (hvad enten transaktionerne er grænseoverskridende eller ej), som er specifik for tonnageskatteordningen.
8. De danske myndigheder mener, at når et af disse to selskaber er et dansk tonnagebeskattet rederi, og det andet selskab er et i udlandet baseret koncernforbundet selskab (søster-, datter- eller moderselskab), har dette danske selskab ingen interesse i at eksportere sit overskud til sine koncernforbundne selskaber i udlandet ved at manipulere med de interne afregningspriser. Når et af de to koncernforbundne selskaber beskattes efter den danske tonnageskatteordning, og det andet beskattes i et andet land, tjener de danske skattemyndigheders undersøgelse af eventuelle misbrug via de interne afregningspriser derfor ikke, ifølge de danske myndigheder, statskassens sag. Denne kontrol er efter de danske myndigheders opfattelse kun i andre medlemsstaters og i tredjelands interesse.

⁽¹⁸⁾ Ref. TREN (2005) D/122520, TREN (2006) D/209990 og D/ 217824.

⁽¹⁹⁾ Registeret under ref. TREN (2005) A/29975.

⁽²⁰⁾ Beskrevet i afsnit 2.3 nedenfor.

⁽²¹⁾ Skattelovgivningen i alle udviklede lande indeholder normalt regler om interne afregningspriser. I OECD's »Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and for Tax Administrations« opfordres OECD-landene til at føre kontrol med kommercielle transaktioner mellem virksomheder tilhørende multinationale selskaber og deres udenlandske koncernbundne virksomheder. Sådanne regler kan også være påkrævet i bilaterale skattesamarbejdsaftaler. Ifølge reglerne om interne afregningspriser skal det kontrolleres, om der benyttes en korrekt prissætning ved transaktioner mellem to virksomheder, der er koncernforbundne som omhandlet i OECD-retningslinjerne. Skattemyndighederne har mulighed for at fastsætte priserne på et niveau, der er mere på linje med markedspriserne, hvis de nærer mistanke om skatteunddragelse, og de kan derefter genberegne den pågældende virksomheds overskud.

⁽²²⁾ Kommissionen har i forbindelse med godkendelsen af alle tonnageskatteordninger de sidste fem år stillet krav om sådanne ring-fencing-foranstaltninger.

2.3. Beskrivelse af den eksisterende ordning

9. Tonnageskatteordningen er beskrevet i førnævnte beslutning vedtaget af Kommissionen den 12. marts 2002 i sag nr. N 563/01. Her følger en kort beskrivelse af ordningens hovedtræk.
10. Den skattepligtige indkomst af virksomhed omfattet af tonnageskatteordningen fastsættes for hvert skib som et fast beløb i forhold til skibets tonnage uanset rederiets faktiske driftsresultat. Den beregnes således:
Til og med 1 000 NT	7 DKK (ca. 0,90 EUR) pr. 100 NT pr. døgn
1 001-10 000 NT	5 DKK (ca. 0,70 EUR) pr. 100 NT pr. døgn
10 001-25 000 NT	3 DKK (ca. 0,40 EUR) pr. 100 NT pr. døgn
Over 25 000 NT	2 DKK (ca. 0,30 EUR) pr. 100 NT pr. døgn
11. Den således beregnede skattepligtige indkomst beskattes efter den almindelige selskabsskattesats. For hvert skib, der tonnagebeskattes, beregnes den skattepligtige indkomst i forhold til skibets nettotonnage, pr. 100 nettoton (NT) og pr. påbegyndt døgn, uanset om skibet er i drift eller ej.
12. Ordningen, der har været anvendt siden 1. januar 2002, er åben for selskaber, der er skattepligtige i Danmark (dvs. som har fast driftssted i Danmark), og som leverer søtransportydelser. Ordningen kan også anvendes af udenlandske selskaber, som bliver hjemmehørende i Danmark ved flytning af ledelsens sæde til landet. Kun indkomst fra rederivirksomhed kan omfattes af ordningen.
13. Deltagelse i ordningen er frivillig. Valget skal træffes senest ved rettidig indgivelse af selvangivelse for det indkomstår, hvor tonnagebeskatning første gang vil kunne vælges. Valg eller fravalg af tonnagebeskatning er bindende for rederiet i en periode på ti år. Inden for Danmarks grænser skal koncernforbundne rederier træffe samme valg, for så vidt angår anvendelse af tonnageskatteordningen. Når tonnageskatteordningen vælges, skal samtlige skibe og andre aktiviteter, som opfylder betingelserne for tonnagebeskatning, indgå i tonnageskatteordningen.

2.4. Varighed

14. Ved brev af 5. april 2006 forpligtede de danske myndigheder sig til at genanmelde foranstaltningen vedrørende lempelse af oplysningspligten for rederier omfattet af den danske tonnageskatteordning inden for ti år. Den anmeldte foranstaltning anses derfor at udløbe ved udgangen af 2015.

2.5. Budget

15. Denne ændring af ordningen får ingen budgetmæssige følger for den eksisterende ordning. Individuelle støtteforanstaltninger vil ikke blive påvirket af den påtænkte ændring.

2.6. Andre statsstøtteordninger inden for søtransportsektoren i Danmark

16. Ud over tonnageskatteordningen anvender Danmark, så vidt Kommissionen ved, på nuværende tidspunkt kun én anden ordning til fordel for virksomheder inden for søtransportsektoren, nemlig den, der fritager rederierne for betaling af skat og socialsikringsafgifter for søfolk, der arbejder om bord på skibe, der opfylder de relevante regler ⁽²³⁾.

2.7. De danske myndigheders holdning

17. De danske myndigheder har den opfattelse, at hvis et multinationalt selskab skulle fristes til at unddrage sig selskabsskat via kommercielle transaktioner mellem et koncernforbundet dansk selskab, der er omfattet af tonnageskatteordningen, og et koncernforbundet udenlandsk selskab, vil en sådan skatteunddragelse være til skade for det andet land og ikke for Danmark.
18. Det er derfor ikke i de danske skattemyndigheders interesse at foretage en systematisk overvågning af transaktioner mellem selskaber, der er omfattet af den danske tonnageskatteordning, og deres koncernforbundne udenlandske selskaber, eftersom en sådan overvågning ikke vil resultere i ekstraindtægter for den danske statskasse. Det er grunden til, at Danmark foreslog at befri virksomheder, der er omfattet af tonnageskatteordningen, fra administrative byrder, som de set ud fra deres eget perspektiv finder unødvendige.

⁽²³⁾ Sag nr. NN 116/98, godkendt ved Kommissionens beslutning af 13. november 2002. Beslutningen findes på det officielle sprog på følgende internetadresse:
http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/transport-1998/nn116-98.pdf

19. De danske myndigheder synes således implicit at mene, at ansvaret for at kontrollere en mulig skatteflugt fra et selskab, der er etableret i et andet land, til et selskab i Danmark, der er omfattet af den danske tonnageskatteordning, påhviler skattemyndighederne i det andet land. Denne formodning implikerer, at det andet land, uanset om det er en medlemsstat eller et tredjeland, har regler om interne afregningspriser i sin skattelovgivning, og at skattemyndighederne i det andet land anvender reglerne på en effektiv måde, navnlig på transaktioner med selskaber, der er omfattet af tonnageskatteordningen i Danmark. Ved brev af 13. september 2005 ⁽²⁴⁾ anmeldte Danmark over for Kommissionen en ændring af den danske tonnageskatteordning. Ordningen blev oprindeligt godkendt ved beslutning af 12. marts 2002 ⁽²⁵⁾ (sag nr. N 563/01).
20. Denne ændring blev registreret som anmeldt støtte under nr. N 469/05. Den anmeldte ændring blev indført ved lov nr. 408 af 1. juni 2005.
21. Ved breve af 28. oktober 2005, 19. maj og 29. august 2006 ⁽²⁶⁾ anmodede Kommissionen de danske myndigheder om flere oplysninger, som de fremsendte i deres svar af 22. november 2005, 30. juni 2006 og 13. september 2006 ⁽²⁷⁾.

3. FORELØBIG VURDERING AF, OM DER OPTRÆDER STØTTE

22. I henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, er »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«.
23. Det giver ingen mening at undersøge, om de anmeldte foranstaltninger i sig selv udgør statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, eftersom de er en del af den eksisterende tonnageskatteordning og derfor ikke kan betragtes isoleret, men må undersøges i sammenhæng med hele den tonnageskatteordning, som de medfører en ændring af. Kommissionen bør derfor undersøge hele tonnageskatteordningen i den form, den ville have haft, hvis de anmeldte foranstaltninger allerede var blevet gennemført.
24. På nuværende stadium af undersøgelsen mener Kommissionen, at den anmeldte foranstaltning ikke ændrer ved det forhold, at tonnageskatteordningen har karakter af støtte.
25. Det vigtigste spørgsmål drejer sig således om at afgøre, om de påtænkte foranstaltninger vil ændre vurderingen i Kommissionens beslutning af 12. marts 2002 med hensyn til den samlede ordnings forenelighed med fællesmarkedet.

4. TVIVL MED HENSYN TIL FORANSTALTNINGENS FORENELIGHED MED FÆLLESMARKEDET

4.1. Ring-fencing-foranstaltning berørt af de anmeldte foranstaltninger

26. En af hovedbetingelserne knyttet til erklæringen om, at tonnageskatteordningen er forenelig med fællesmarkedet, er, at der skal træffes en række ring-fencing-foranstaltninger for at sikre, at ingen andre aktiviteter end søtransport — det være sig i den pågældende medlemsstat eller i en anden medlemsstat eller et tredjeland — kan blive indirekte tilgodeset af ordningen. Retningslinjerne for statsstøtte til søtransportsektoren giver rent faktisk mulighed for at indføre en tonnageafgift ⁽²⁸⁾, men disse retningslinjer gælder kun for søtransport. Hvis tonnageskatteordningen i sin ændrede form kan resultere i, at ikke-maritime aktiviteter bliver tilgodeset af tonnageafgiften, kan der opstå tvivl med hensyn til ordningens forenelighed med fællesmarkedet, jf. beskrivelsen nedenfor.

⁽²⁴⁾ Registeret under ref. TREN(2005) A/23228.

⁽²⁵⁾ Beslutningen findes på det officielle sprog på følgende internetadresse:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transport-2001/n563-01.pdf

Kommissionen godkendte ved beslutning af 1. december 2004 (sag nr. 171/2004) en udvidelse af listen over de former for virksomhed, der kan beskattes efter tonnageskatteordningen (dvs. dem, der foregår i nær tilknytning til eller er direkte forbundet med levering af transportydelser), til at omfatte udlejning af lokaler om bord, f.eks. forretninger og kiosker, uanset om de drives af tredjemand eller af en uafhængig part i rederiet, og uanset om de pågældende aktiviteter kan være undergivet tonnagebeskatning eller ej. Denne beslutning findes på det officielle sprog på følgende internetadresse:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transport-2004/n171-04.pdf

⁽²⁶⁾ Ref. TREN(2005) D/122520, TREN(2006) D/209990 og D/217824.

⁽²⁷⁾ Ref. TREN(2005) A/29975 og TREN(2006) A/33708.

⁽²⁸⁾ Meddelelse C(2004) 43 fra Kommissionen — EU-retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren (EUT C 13 af 17.1.2004, s. 3), punkt 3.1. Se også de forrige retningslinjer herfor (EFT C 205 af 5.7.1997, s. 5).

27. Ring-fencing-foreanstaltningerne knyttet til den danske tonnageskatteordning er beskrevet i punkt 2.11 i Kommissionens beslutning af 12. marts 2002.
28. En af disse foranstaltninger består i, at der på basis af armslængdeprincippet skal føres kontrol med kommercielle transaktioner mellem tonnageskattede selskaber og deres eventuelle koncernforbundne selskaber (eller de af de pågældende selskaber, der selskabsbeskattes efter de normale regler), det være sig indenlandske eller udenlandske selskaber. Det er værd at erindre om, at der findes andre ring-fencing-foreanstaltninger mod »thick capitalization«⁽²⁹⁾ eller en fordeling af omkostninger og udgifter, hvor en del af rederiets virksomhed beskattes efter tonnageskatteordningen, mens resten beskattes efter de almindelige selskabsskatte regler.
29. Alle de tonnageskatteordninger, som Kommissionen har godkendt de sidste fem år⁽³⁰⁾, herunder den her omhandlede, omfatter ring-fencing-foreanstaltninger, der indebærer kontrol med transaktioner mellem tonnageskattede virksomheder og virksomheder, der beskattes efter de almindelige regler.
30. Tonnageskatteordninger skal være afskærmede for at undgå, at deres virkninger smitter af på økonomiske aktiviteter, der ikke har med søtransport at gøre. Til dette formål anmoder Kommissionen normalt medlemsstaterne om at træffe en række ring fencing-foreanstaltninger, f.eks.:
- kontrollere kommercielle transaktioner på tværs af afskærmningen på basis af på armslængde-princippet,
 - indføre regler om fair fordeling af kapitaludgifter mellem tonnageskattede aktiviteter og almindeligt beskattede aktiviteter,
 - indføre regler om fair fordeling af indtægter mellem tonnageskattede aktiviteter og almindeligt beskattede aktiviteter,
 - benytte alt-eller-intet-løsningen for rederikoncerner (alle dele af koncernen, der opfylder betingelserne for tonnageskatning, skal vælge denne ordning, når mindst en af dem opfylder betingelserne).
31. Sådanne foranstaltninger tjener til bl.a. at forhindre skatteunddragelse til fordel for aktiviteter, der ikke har forbindelse til søtransport. Gennemførelsen af disse foranstaltninger er vigtig for vurderingen af, om tonnageskatteordningen er forenelig med fællesmarkedet, da de bidrager til at sikre, at aktiviteter, der ikke er omfattet af retningslinjerne for statsstøtte til søtransportsektoren, ikke får uretmæssig fordel af ordningen. Ring-fencing-foreanstaltninger skal betragtes som en integrerende del af en tonnageskatteordning.
32. Ring-fencing-foreanstaltningen baseret på armslængdeprincippet indgår i Kommissionens beslutninger om godkendelse af tonnageskatteordninger (se punkt 26), inkl. den her omhandlede, og sikrer, at kun søtransportydelse, der leveres af selskaber, der er skattepligtige i Danmark, kan henføres under den danske tonnageskatteordning.

4.2. Ændret virkning af den pågældende ring-fencing-foreanstaltning

33. Der erindres om, at ring-fencing-foreanstaltninger er meget vigtige for at sikre, at tonnageskatteordninger er vandtætte. Kommissionen har i forbindelse med godkendelsen af alle tonnageskatteordninger de sidste fem år stillet krav om sådanne ring-fencing-foreanstaltninger.

⁽²⁹⁾ Strategien med »thick capitalization« består i at placere det meste af egenkapitalen i den tonnageskattede del af selskabet og det meste af gælden i den del af selskabet, der beskattes efter de normale regler, hvorved de fradragsberettigede renteudgifter forøges.

⁽³⁰⁾ Se navnlig Kommissionens beslutninger vedrørende:

1. den britiske ordning, der blev godkendt den 2. august 2000 (sag nr. N 790/99)
2. den spanske ordning, der blev godkendt den 27. februar 2002 (sag nr. N 736/01)
3. den danske ordning, der blev godkendt den 12. marts 2002 (sag nr. N 563/01)
4. den finske ordning, der blev godkendt den 16. oktober 2002 (sag nr. N 195/02)
5. den irske ordning, der blev godkendt den 11. december 2002 (sag nr. N 504/02)
6. den spanske ordning gældende for Biscayen-området, der blev godkendt den 5. februar 2003 (sag nr. N 572/02)
7. den franske ordning, der blev godkendt den 13. maj 2003 (sag nr. N 737/02)
8. den belgiske ordning, der blev godkendt den 19. marts 2003 (sag nr. N 433/02)
9. den italienske ordning, der blev godkendt den 20. oktober 2004 (sag nr. N 114/04).

34. Uden en effektiv gennemførelse af ring-fencing-foreanstaltningen vedrørende kommercielle transaktioner kan andre former for virksomhed end søtransport — det være sig i den pågældende medlemsstat selv eller i andre lande — nemlig får mulighed for at unddrage sig selskabsskat gennem kommercielle transaktioner med et koncernforbundet selskab, der beskattes efter tonnageskatteordningen i den pågældende medlemsstat.
35. Kommissionen har forstået det således, at de danske myndigheder fortsat agter at verificere transaktioner mellem to koncernforbundne selskaber med udgangspunkt i ring-fencing-foreanstaltningen baseret på armslængdeprincippet, når et af dem beskattes efter tonnageskatteordningen, men kun når de begge er skattepligtige i Danmark.
36. Det betyder, at verifikationen af indenlandske transaktioner med et selskab, der beskattes efter tonnageskatteordningen, vil forblive under de danske myndigheders tilsyn og ansvar, mens det andet land vil være ansvarlig for kontrollen med grænseoverskridende transaktioner mellem et tonnagebeskattet selskab i Danmark og et udenlandsk koncernforbundet selskab.
37. Imidlertid nærer Kommissionen på nuværende stadium af undersøgelsen tvivl med hensyn til, om den oprindelige tonnageskatteordning som ændret ved de anmeldte foranstaltninger fortsat vil være forenelig med fællesmarkedet, eftersom de anmeldte foranstaltninger kan svække førnævnte ring-fencing-foreanstaltning. Sidstnævnte er afgørende for ordningens forenelighed med fællesmarkedet ⁽³¹⁾.
38. Kommissionen frygter også, at de anmeldte foranstaltninger kan gøre det lettere for selskaber, der er skattepligtige i andre medlemsstater, at unddrage sig beskatning i de pågældende medlemsstater, eftersom det vil være vanskeligere for de danske skattemyndigheder at afsløre svingagtige transaktioner mellem disse selskaber og et tonnagebeskattet koncernforbundet selskab i Danmark, hvis de danske myndigheder ikke længere får regelmæssige oplysninger om transaktioner mellem danske tonnagebeskattede og deres udenlandske koncernforbundne selskaber.
39. Når ring-fencing-foreanstaltninger viser sig at være virkningsløse eller kan forventes at være virkningsløse, finder Kommissionen, at tonnageskatteordningen — ved at tilgodeसे anden virksomhed end søtransportvirksomhed — kan fordreje konkurrencevilkårene i et omfang, der strider mod den fælles interesse, og at en sådan ordning under de omstændigheder er uforenelig med fællesmarkedet.
40. I denne sag frygter Kommissionen, at ændringen af den ring-fencing-foreanstaltning, som anmeldelsen vedrører, vil føre til en situation, hvor virksomhed, der er skattepligtig i andre lande og således ikke omfattet af tonnageskatteordningen i Danmark, vil blive uretmæssigt tilgodeset af ordningen via en urimelig prissætning af transaktioner med koncernforbundne selskaber i Danmark, der beskattes efter den danske tonnageskatteordning.
41. Hvad dette angår, ønsker Kommissionen at modtage samtlige medlemsstaters kommentarer til følgende punkter.
42. For det første er det nødvendigt at få fastslået, hvordan Danmark efter gennemførelsen af de anmeldte foranstaltninger fortsat vil kunne sikre, at landets skattemyndigheder vil være i stand til at afsløre eventuelle forsøg på skatteunddragelse begået af udenlandske selskaber, der er koncernforbundne med rederier, der beskattes efter den danske tonnageskatteordning, og underrette det berørte land om dette forsøg. Hvis det ikke er tilfældet, spørger Kommissionen sig selv, om andre medlemsstater og tredjelande bør bebyrdes med at kontrollere alle grænseoverskridende transaktioner med selskaber, der beskattes efter den danske tonnageskatteordning (hvoraf de fleste sandsynligvis er selskaber registreret i Danmark).

⁽³¹⁾ Se især afsnit 3.3.5 i Kommissionens beslutning af 12. marts 2002: »Desuden fremgår det klart af arms længde -princippet, bestemmelserne om finansielle indtægter og udgifter, bestemmelserne om værn mod overkapitalisering, bestemmelserne om aktiviteter, der går på tværs af afgrænsningen, og bestemmelserne om transaktioner, der udføres af koncernforbundne selskaber, hvilke aktiviteter der kan blive omfattet af tonnageskatteordningen, og ordningen indeholder dermed en klar reference til kravene i retningslinjerne til dokumentation og bogføring«.

43. For det andet spørger Kommissionen sig selv, om den uensartede behandling (med hensyn til oplysningspligt) af henholdsvis tonnageskattede selskaber, hvis koncernforbundne selskaber udelukkende er indenlandske selskaber, der ikke kan omfattes af tonnageskatteordningen, og tonnageskattede selskaber, hvis koncernforbundne selskaber udelukkende er udenlandske selskaber, kan betragtes som rimelig. Når henses til dommen i Matra-sagen ⁽³²⁾, kan en sådan uensartet behandling meget vel få indflydelse på ordningens forenelighed med fællesmarkedet.
44. For det tredje spørger Kommissionen sig selv, om f.eks. følgende samarbejds mekanismer aftalt mellem medlemsstater vil være bedre egnet som ring-fencing- foranstaltning i forbindelse med eksisterende tonnageskatteordninger:
- en forpligtelse til, i lyset af EF-traktatens artikel 10 ⁽³³⁾, at yde gensidig bistand, der går videre end kravene i en eventuel bilateral skattesamarbejdsaftale og videre end henstillingerne i OECD-retningsslinjerne, i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner med et tonnageskattet selskab med henblik på at forhindre en spillover-effekt på Fællesskabsplan fra tonnageskatteordninger til aktiviteter, der ikke kan henføres under en sådan ordning,
 - en forpligtelse for skattemyndighederne i en medlemsstat, der har indført en tonnageskatteordning, til systematisk at underrette deres kolleger i en anden medlemsstat, hvis de får mistanke om uregelmæssige transaktioner, der er til skade for den anden medlemsstats skatteindtægter og til fordel for et tonnageskattet selskab i de to medlemsstater.

5. KONKLUSION

45. Der er med henvisning til ovenstående behov for at indlede en undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 4, stk. 4, i procedureforordningen vedrørende statsstøtte ⁽³⁴⁾, således at Kommissionen kan få afklaret disse punkter og deres mulige indflydelse på den ændrede ordnings forenelighed med fællesmarkedet, før den tager endelig stilling til, om de anmeldte foranstaltninger er forenelige med fællesmarkedet.
46. På basis af vurderingen i det foregående beslutter Kommissionen hermed at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 4, stk. 4 ⁽³⁵⁾, i ovennævnte forordning med hensyn til den foreslåede ændring.
47. I lyset af betragtningerne ovenfor anmoder Kommissionen, i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1 ⁽³⁶⁾, i ovennævnte forordning Danmark om at fremsætte bemærkninger til ovenstående punkter og til at indsende alle sådanne oplysninger, der kan bidrage til vurderingen af de påtænkte støtteforanstaltninger senest en måned efter modtagelsen af dette brev. Den anmoder de danske myndigheder om straks at fremsende en kopi af dette brev til alle potentielle støttemodtagere.

⁽³²⁾ Se Domstolens dom af 15. juni 1993, sag 225/91, Matra mod Kommissionen, særlig præmis 41: »I denne henseende bemærkes, at selv om den i artikel 92 og 93 fastsatte procedure overlader et betydeligt skøn til Kommissionen og under visse betingelser til Rådet med henblik på vurderingen af, om en statsstøtteordning kan forenes med fællesmarkedets krav, følger det dog af traktatens almindelige opbygning, at denne procedure aldrig må føre til resultater, der er i strid med traktatens særlige bestemmelser (dom af 21.5.1980, sag 73/79, Kommissionen mod Italien, Sml. s. 1533, præmis 11). Domstolen har desuden fastslået, at gennemførelsesforanstaltninger til en støtte, som er i strid med andre særlige traktatbestemmelser end artikel 92 og 93, kan være så uløseligt forbundet med støttens formål, at det ikke er muligt at bedømme dem isoleret (dom af 22.3.1977, sag 74/76, Iannelli, Sml. s. 557).«

⁽³³⁾ Artikel 10

Medlemsstaterne træffer alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af denne traktat, eller af retsakter foretaget af Fællesskabets institutioner. De letter Fællesskabets gennemførelse af dets opgaver. De afholder sig fra at træffe foranstaltninger, der er egnede til at bringe virkeliggørelsen af denne traktats målsætning i fare.

⁽³⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1).

⁽³⁵⁾ Konstaterer Kommissionen efter en foreløbig undersøgelse, at en anmeldt foranstaltning giver anledning til tvivl om, hvorvidt den er forenelig med fællesmarkedet, beslutter den at indlede proceduren efter traktatens artikel 93, stk. 2, i det følgende benævnt »beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure«.

⁽³⁶⁾ Beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure skal sammenfatte de relevante faktiske og retlige spørgsmål, indeholde en foreløbig vurdering fra Kommissionens side med hensyn til støttekarakteren af den påtænkte foranstaltning og anføre, om der er tvivl om, hvorvidt den er forenelig med fællesmarkedet. I beslutningen skal den pågældende medlemsstat og andre interesserede parter opfordres til at fremsætte bemærkninger inden for en nærmere fastsat frist, der normalt ikke må overstige en måned. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen forlænge denne frist.

48. Kommissionen ønsker at erindre de danske myndigheder om, at EF-traktatens artikel 88, stk. 3, har opsættende virkning. Den henleder også de danske myndigheders opmærksomhed på artikel 14 i førnævnte forordning, der foreskriver, at al ulovlig støtte kan kræves tilbagebetalt fra støttemodtagerne.
 49. Kommissionen gør Danmark opmærksom på, at den vil underrette interesserede parter ved at offentliggøre dette brev og et resumé heraf i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den vil også underrette interesserede parter i de EFTA-lande, der har undertegnet EØS-aftalen, ved at indrykke en meddelelse i EØS-tillægget i *Den Europæiske Unions Tidende* og underrette EFTA-Tilsynsmyndigheden ved at fremsende en kopi af dette brev. Alle interesserede parter vil blive opfordret til at fremsætte deres bemærkninger senest en måned efter offentliggørelsen af dette brev.”
-

Upřednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4646 — AXA/Monte dei Paschi/JV)
Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2007/C 135/07)

1. W dniu 11 sierpnia 2007 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo AXA S.A. („AXA”, Francja) przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 4 oraz ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwami Monte Paschi Vita S.p.A. („MPS Vita”, Włochy) i Monte Paschi Assicurazioni Danni S.p.A, w drodze zakupu akcji. MPS Vita i MPS Danni są obecnie kontrolowane wyłącznie przez Banca Monte Paschi di Siena S.p.A. („BMPS”), Włochy. BMPS zachowa wspólną kontrolę nad MPS Vita i MPS Danni poprzez AXA.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku AXA: ubezpieczenia i powiązane usługi finansowe;
- w przypadku BMPS: usługi bankowe i powiązane usługi finansowe;
- w przypadku MPS Vita: ubezpieczenia na życie i powiązane usługi finansowe;
- w przypadku MPS Danni: ubezpieczenia inne niż na życie.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, że zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie procedury uproszczonej stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾, sprawa ta kwalifikuje się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Uwagi można przesyłać faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie (z dopiskiem zawierającym numer referencyjny: COMP/M.4646 — AXA/Monte dei Paschi/JV) do Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji w Komisji Europejskiej w Brukseli na następujący adres:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, str. 32.

Uprzednie zgłoszenie koncentracji**(Sprawa nr COMP/M.4721 — AIG Capital Partners/Bulgarian Telecommunications Company)****Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2007/C 135/08)

1. W dniu 12 czerwca 2007 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo AIG Capital Partners Inc. („AIG”, USA) przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady całkowitą kontrolę nad grupą Bulgarian Telecommunications Company („BTC”, Bułgaria) w drodze zakupu akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
— w przypadku przedsiębiorstwa AIG: doradztwo inwestycyjne oraz produkty i usługi zarządzania aktywami;
— w przypadku przedsiębiorstwa BTC: operator telefonii stacjonarnej i komórkowej w Bułgarii.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzeżę sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie procedury uproszczonej stosowanej do niektórych koncentracji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾, sprawa ta kwalifikuje się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.4721 — AIG Capital Partners/Bulgarian Telecommunications Company, na następujący adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, str. 32.

INNE AKTY

KOMISJA

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2007/C 135/09)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Komisja musi otrzymać oświadczenia o sprzeciwie w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

STRESZCZENIE

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006**„SALATE VON DER INSEL REICHENAU”****nr WE DE/PGI/005/0317/27.10.2003****CHNP () CHOG (X)**

Niniejsze streszczenie zawiera najważniejsze elementy specyfikacji produktu przeznaczone do celów informacyjnych.

1. *Właściwy departament w państwie członkowskim:*

Nazwa: Bundesministerium der Justiz

Adres: D-11015 Berlin

Telefon: (49-30) 20 25 70

Faks: (49-30) 20 25 95 25

E-mail: poststelle@bmj.bund.de

2. *Grupa:*

Nazwa: Reichenau-Gemüse eG

Adres: Marktstraße 1
D-78479 Insel Reichenau

Telefon: (49-7534) 920 00

Faks: (49-7534) 92 0020

E-mail: info@reichenaugemuese.de

Skład: producenci/przetwórcy (X) inni ()

3. *Rodzaj produktu:*

Klasa 1.6: Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

4. *Specyfikacja:*

(streszczenie wymogów art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006

4.1 Nazwa: „Salate von der Insel Reichenau”

(¹) Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 12.

- 4.2 Opis: „Salate von der Insel Reichenau” (sałata z wyspy Reichenau) to sałata pochodząca z wyspy na Jeziorze Bodeńskim. Nazwą objęte są odmiany *Lactuca sativa* (L.) var. capitata (sałata głowiasta, bawaria, sałata lodowa, novita) oraz *Lactuca sativa* (L.) var. crispa (Lollo rosso, Lollo Bionda, sałata typu liść dębu). Sałatę uprawia się wyłącznie według metody upraw z Reichenau. Swoje właściwości zawdzięcza ona warunkom geograficznym, ale także działaniom człowieka.
- 4.3 Obszar geograficzny: Wyspa Reichenau na Jeziorze Bodeńskim, Niemcy.
- 4.4 Dowód pochodzenia: W ramach certyfikacji ISP dokonywanej dla Reichenau Gemüse e.G wszystkie opakowania są opatrzone numerami partii. Numer partii identyfikuje zakład produkcji. Wszystkie zakłady mają swoją siedzibę na wyspie Reichenau i uprawiają wyłącznie grunty położone na wyspie. Zagospodarowanie terenu jest udokumentowane na mapie hydrograficznej. System identyfikowalności stanowi wystarczający dowód na istnienie związku produktu z obszarem geograficznym.
- 4.5 Metoda produkcji: Sałata objęta nazwą „Salate von der Insel Reichenau” jest uprawiana zgodnie z wytycznymi dotyczącymi zintegrowanej i kontrolowanej uprawy warzyw w regionie Badenia-Wirtembergia w celu korzystania z oznakowania jakości i pochodzenia Badenii-Wirtembergii („Gesicherte Qualität mit Herkunftsangabe”). Oznacza to, że wykorzystanie nawozów i środków ochrony roślin ogranicza się do minimum. Gleba jest starannie uprawiana i utrzymywana w dobrym stanie. Chwasty są zwalczane poprzez okopywanie, parowanie i wypalanie, czyli w sposób mechaniczny. Gleba jest poddawana corocznej analizie w celu optymalizacji wykorzystania nawozu. Przeciwno szkodnikom stosuje się w szklarniach pożyteczne owady. Zgodnie z metodami uprawy na wyspie Reichenau sałata uprawiana w szklarniach lub tunelach foliowych jest zbierana od lutego do maja. Drugi okres zbioru sałaty szklarniowej trwa od października do grudnia. Pierwsza sałata uprawiana na wolnym powietrzu pod folią lub materiałem włóknistym zbierana jest w kwietniu/maju. Sezon kończy się w momencie wystąpienia pierwszych jesiennych przymrozków (wrzesień/październik). Sałatę zbiera się przeważnie we wczesnych godzinach porannych. Wszystkie działania związane ze zbieraniem sałaty, łącznie z ładowaniem na palety, dokonywane są ręcznie. Świeża sałata jest z reguły wprowadzana na rynek hurtowy luzem, pojedyncze główki są pakowane jedynie na specjalne życzenie klienta. Ten etap pracy jest również wykonywany ręcznie na polu. Przed wprowadzeniem na rynek hurtowy wszystkie główki sałaty są myte.
- 4.6 Związek:
- Związek naturalny: Wyspa Reichenau jest predysponowana do uprawy warzyw. Położenie na Jeziorze Bodeńskim oraz szczególne warunki geograficzne i klimatyczne (wilgotność, ciepło, oświetlenie) wyróżniają ją spośród innych regionów upraw, w związku z czym szczególnie dobrze spełnia naturalne warunki dla uprawy sałat liściastych, wymagających stosunkowo wysokich temperatur. Duża powierzchnia Jeziora Bodeńskiego gwarantuje wystarczającą wilgotność. Światło odbijające się od powierzchni wody zapewnia uprawom wysoką intensywność promieniowania świetlnego. Jezioro Bodeńskie może również magazynować ciepło. Wilgotność, ciepło i oświetlenie mają korzystny wpływ na klimat, sprzyjając wzrostowi upraw. Producenci czerpią korzyści z tych czynników klimatycznych, wykorzystując specjalistyczną wiedzę dotyczącą uprawy w szklarniach, tunelach foliowych lub na wolnym powietrzu pod przykryciem z folii. Uprawa odbywa się wyłącznie w specjalnej glebie poddawanej obróbce termicznej, bez wykorzystania środków chemicznych.
 - Renoma: Wyżej wymienione czynniki naturalne i ludzkie mają tak korzystny wpływ na wzrost, wczesny zbiór i naturalną jakość sałaty z wyspy Reichenau, że cieszy się ona uznaniem poza tym regionem. Przeprowadzone w 2000 r. badanie rynku i konsumentów wykazuje, że konsumenci kojarzą wyspę Reichenau głównie z uprawą warzyw (jest ona zwana „wyspą warzyw”) i wyrażają oni pozytywne opinie na temat świeżości, wyglądu i pochodzenia produktów. Sałata objęta nazwą „Salate von der Insel Reichenau” jest uprawiana w sposób tradycyjny, mający swoje korzenie w kulturze zakonnej wyspy Reichenau. Opisem swojego ogrodu „De cultura hortorum”, zwanym w skrócie „Hortulus” z 840 r. opat Walafrid Strabo zapoczątkował tradycję ogródków warzywnych na wyspie Reichenau. Uprawa sałaty na wyspie Reichenau została udokumentowana po raz pierwszy w roku 1895 (1 ha) (patrz H. Glöckler, „Vom Weinbau zum Gemüsebau”, 1991, str. 60), w 1932 r. zajmowała ona 20 ha (Glöckler, str. 70). Obecnie szklarniową sałatę liściastą uprawia się na około 30 ha, a na wolnym powietrzu na około 50 ha.

4.7 Organ kontrolny:

Nazwa: Regierungspräsidium Karlsruhe, Referat 34

Adres: D-76247 Karlsruhe

Telefon: (49-721) 926 37 06

Faks: (49-721) 37 05 46

E-mail: abteilung3@rpk.bwl.de

4.8 Etykietowanie: Salate von der Insel Reichenau g.g.A.

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2007/C 135/10)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Komisja musi otrzymać oświadczenia o sprzeciwie w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

STRESZCZENIE

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

„GURKEN VON DER INSEL REICHENAU”

Nr WE DE/PGI/005/0320/27.10.2003

CHNP () CHOG (X)

Niniejsze streszczenie zawiera główne elementy specyfikacji produktu przeznaczone do celów informacyjnych.

1. *Właściwy organ państwa członkowskiego:*

Nazwa: Bundesministerium der Justiz
Adres: D-11015 Berlin
Telefon: (49-30) 20 25 70
Faks: (49-30) 20 25 95 25
E-mail: poststelle@bmj.bund.de

2. *Grupa:*

Nazwa: Reichenau-Gemüse eG
Adres: Marktstraße 1
D-78479 Insel Reichenau
Telefon: (49-7534) 920 00
Faks: (49-7534) 92 0020
E-mail: info@reichenaugemuese.de
Skład: producenci/przetwórcy (X) inni ()

3. *Rodzaj produktu:*

Klasa 1.6: Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

4. *Specyfikacja*

(streszczenie wymogów art. 4 ust. 2 rozporządzenia (we) nr 510/2006)

4.1 Nazwa: „Gurken von der Insel Reichenau”

4.2 Opis: Ogórek siewny — *cucumis sativus*; masa między 300 a 900 g; ogórki o podłużnym, prostym kształcie, koloru ciemnozielonego, o jędrnej konsystencji.

4.3 Obszar geograficzny: Wyspa Reichenau na Jeziorze Bodeńskim, Niemcy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 12.

- 4.4 Dowód pochodzenia: W ramach certyfikacji ISP dokonywanej dla Reichenau Gemüse e.G wszystkie opakowania są opatrzone numerami partii. Numer partii identyfikuje zakład produkcji. Wszystkie zakłady mają swoją siedzibę na wyspie Reichenau i uprawiają wyłącznie grunty położone na wyspie. Zagospodarowanie terenu jest udokumentowane na mapie hydrograficznej. System identyfikowalności stanowi wystarczający dowód na istnienie związku produktu z obszarem geograficznym.
- 4.5 Metoda produkcji: Ogórki objęte nazwą „Gurken von der Insel Reichenau” są uprawiane zgodnie z wytycznymi dotyczącymi zintegrowanej i kontrolowanej uprawy warzyw wyłącznie na podłożu organicznym w regionie Badenia-Wirtembergia, w celu korzystania z oznakowania jakości i pochodzenia Badenii-Wirtembergii („Gesicherte Qualität mit Herkunftsangabe”). Chwasty są zwalczane poprzez okopywanie, parowanie i wypalanie, czyli w sposób mechaniczny. Gleba jest poddawana corocznej analizie w celu optymalizacji wykorzystania nawozu. Przeciwno szkodnikom stosuje się w szklarniach pożyteczne owady. Ogórki z wyspy Reichenau są zbierane przez cały rok. Ogórki zbiera się wyłącznie ręcznie we wczesnych godzinach porannych. Bezpośrednio po zebraniu ogórki są pakowane w skrzynki i przewożone do sortowni znajdującej się na terenie każdego zakładu produkcyjnego. Działanie takie powoduje, że wcześniej zebrane i sortowane w zacienionym pomieszczeniu ogórki nie są prawie w ogóle narażone na ciepło dnia, co wyraźnie wpływa na ich jakość. Przed sortowaniem ogórki są indywidualnie myte. Sortowanie odbywa się na podstawie masy: 300-400 g; 400-500 g; 500-600 g; 600-750 g; ponad 750 g. Ogórki sortowane w ten sposób spełniają wymogi klasy 1. Ogórki, które ze względu na zbyt duże wykrzywienie nie spełniają wymogów klasy 1, są pakowane oddzielnie jako ogórki klasy 2. Ogórki należące do różnych kategorii wagowych są pakowane w zakładzie produkcyjnym w opakowania oznaczone różnymi kolorami, najczęściej w dwuczęściowe kartony. Ogórki są pakowane w stanie wilgotnym w kartony, które z reguły są całkowicie zamykane. Ma to dodatkowy pozytywny wpływ na jakość, ze względu na działanie chłodzące.
- 4.6 Związek:
- Związek naturalny: Wyspa Reichenau jest predysponowana do uprawy warzyw. Położenie na Jeziorze Bodeńskim oraz szczególne warunki geograficzne i klimatyczne (wilgotność, ciepło, oświetlenie) wyróżniają ją spośród innych regionów upraw. Na wyspie Reichenau spełnione są podstawowe warunki uprawy ogórków, czyli wysoka temperatura, wysoka wilgotność powietrza i regularne zaopatrywanie w wodę. Optymalne warunki uprawy są zagwarantowane dzięki następującym czynnikom: jezioru otaczającemu wyspę, które magazynuje światło i ciepło, precyzyjnej regulacji wilgotności w szklarniach, oraz regularnemu zaopatrzeniu w wodę opartemu na potrzebach roślin. Producenci wykorzystują specjalistyczną wiedzę dotyczącą uprawy w szklarniach lub tunelach foliowych. Ogórki są uprawiane wyłącznie na podłożu organicznym.
- Renoma: Wyżej wymienione czynniki naturalne i ludzkie mają tak korzystny wpływ na jakość ogórków z wyspy Reichenau, że cieszą się one uznaniem poza tym regionem. Przeprowadzone w 2000 r. badanie rynku i konsumentów wykazuje, że konsumenci kojarzą wyspę Reichenau głównie z uprawą warzyw (jest ona zwana „wyspą warzyw”) i wyrażają oni pozytywne opinie na temat świeżości, wyglądu i pochodzenia produktów. Ogórki objęte nazwą „Gurken von der Insel Reichenau” są uprawiane w sposób tradycyjny, mający swoje korzenie w kulturze zakonnej wyspy Reichenau. Opisem swojego ogrodu „De cultura hortorum”, zwanym w skrócie „Hortulus” z 840 r. opat Walahfried Strabo zapoczątkował tradycję ogródków warzywnych na wyspie Reichenau. Uprawa ogórków na wyspie Reichenau została udokumentowana po raz pierwszy w roku 1900; w 1932 r. ogórki uprawiano na obszarze 300 arów (patrz Glönkler, „Vom Weinbau zum Gemüsebau”, 1991, str. 61 i 70). Obecnie ogórki szklarniowe uprawia się na około 32 ha.
- 4.7 Organ kontrolny:
- Nazwa: Regierungspräsidium Karlsruhe, Referat 34
Adres: D-76247 Karlsruhe
Telefon: (49-721) 926 37 06
Faks: (49-721) 37 05 46
E-mail: abteilung3@rpk.bwl.de
- 4.8 Etykietowanie: Gurken von der Insel Reichenau g.g.A.
-

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2007/C 135/11)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Komisja musi otrzymać oświadczenia o sprzeciwie w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

STRESZCZENIE

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

„FELDSALAT VON DER INSEL REICHENAU”

Nr WE DE/PGI/005/0318/27.10.2003

CHNP () CHOG (X)

Niniejsze streszczenie zawiera główne elementy specyfikacji produktu przeznaczone do celów informacyjnych.

1. *Właściwy organ państwa członkowskiego:*

Nazwa: Bundesministerium der Justiz
Adres: D-11015 Berlin
Telefon: (49-30) 20 25 70
Faks: (49-30) 20 25 95 25
E-mail: poststelle@bmj.bund.de

2. *Grupa:*

Nazwa: Reichenau-Gemüse eG
Adres: Marktstraße 1
D-78479 Insel Reichenau
Telefon: (49-7534) 920 00
Faks: (49-7534) 92 0020
E-mail: info@reichenaugemuese.de
Skład: producenci/przetwórcy (X) inni ()

3. *Rodzaj produktu:*

Klasa 1.6: Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

4. *Specyfikacja*

(streszczenie wymogów art. 4 ust. 2 rozporządzenia (we) nr 510/2006)

4.1 *Nazwa:* „Feldsalat von der Insel Reichenau”

4.2 *Opis:* „Feldsalat von der Insel Reichenau” (roszponka jadalna z wyspy Reichenau) to roszonek pochodząca z wyspy na Jeziorze Bodeńskim.

Roszponka o drobnych listkach, w pęczkach, bez korzeni i żółtych liścieni, odporna na mróz, koloru ciemnozielonego, o orzechowym smaku, chrupiąca.

4.3 *Obszar geograficzny:* Wyspa Reichenau na Jeziorze Bodeńskim, Niemcy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 12.

- 4.4 Dowód pochodzenia: W ramach certyfikacji ISP dokonywanej dla Reichenau Gemüse e.G wszystkie opakowania są opatrzone numerami partii. Numer partii identyfikuje zakład produkcji. Wszystkie zakłady mają swoją siedzibę na wyspie Reichenau i uprawiają wyłącznie grunty położone na wyspie. Zagospodarowanie terenu jest udokumentowane na mapie hydrograficznej. System identyfikowalności stanowi wystarczający dowód na istnienie związku produktu z obszarem geograficznym.
- 4.5 Metoda produkcji: Roszponka objęta nazwą „Feldsalat von der Insel Reichenau” jest uprawiana zgodnie z wytycznymi dotyczącymi zintegrowanej i kontrolowanej uprawy warzyw w regionie Badenia-Wirtembergia w celu korzystania z oznakowania jakości i pochodzenia Badenii-Wirtembergii („Gesicherte Qualität mit Herkunftsangabe”). Gleba jest starannie uprawiana i utrzymywana w dobrym stanie. Chwasty są zwalczane poprzez okopywanie, parowanie i wypalanie, czyli w sposób mechaniczny. Gleba jest poddawana corocznej analizie w celu optymalizacji wykorzystania nawozu. Przeciwno szkodnikom stosuje się w szklarniach pożyteczne owady. Zgodnie z metodą upraw na wyspie Reichenau roszponka szklarniowa jest zbierana od października do marca, a roszponka uprawiana na wolnym powietrzu — w październiku oraz od kwietnia do czerwca. Roszponka jest wysiewana lub sadzona w postaci sadzonek. Roszponka z wyspy Reichenau jest zbierana wyłącznie ręcznie. Jest to zasadnicza różnica w odniesieniu do innych dużych regionów uprawy roszponki, gdzie jest ona zbierana mechanicznie. Roszponka jest następnie pakowana luźno w kilogramowe pęczki i myta. Sprzedawana jest również w luźnych kilogramowych pęczkach.
- 4.6 Związek:
- Związek naturalny: Wyspa Reichenau jest predysponowana do uprawy warzyw. Roszponka była pierwotnie rośliną dziką, jest ona odporna na działanie mrozu, może rosnąć w półcieniu i nie ma wysokich wymagań w odniesieniu do gleby, składników odżywczych i wody; dlatego jest ona wyjątkowo dobrze dostosowana do uprawy na wyspie Reichenau w okresie zimowym, gdy dni są ciemne i chłodne. Jej specyficzne wymagania dotyczące wzrostu umożliwiają uprawę również w typowych okresach mgły, która zimą utrzymuje się w tym regionie tygodniami.
 - Renoma: Na jakość roszponki i jej uznanie poza regionem wpływ mają warunki klimatyczne i glebowe, a także specjalistyczna wiedza producentów. Przeprowadzone w 2000 r. badanie rynku i konsumentów wykazuje, że konsumenci kojarzą wyspę Reichenau głównie z uprawą warzyw (jest ona zwana „wyspą warzyw”) i wyrażają oni pozytywne opinie na temat świeżości, wyglądu i pochodzenia produktów. Roszponka objęta nazwą „Feldsalat von der Insel Reichenau” jest uprawiana w sposób tradycyjny, mający swoje korzenie w kulturze zakonnej wyspy Reichenau. Opisem swojego ogrodu „De cultura hortorum”, zwanym w skrócie „Hortulus” z 840 r. opat Walahfried Strabo zapoczątkował tradycję ogródków warzywnych na wyspie Reichenau. Uprawa roszponki na wyspie Reichenau została udokumentowana po raz pierwszy w roku 1901; w 1938 r. roszponka należała do najważniejszych warzyw uprawianych na wyspie (patrz Glönkler, „Vom Weinbau zum Gemüsebau”, 1991, str. 61 i 122). Obecnie roszponkę uprawia się na ok. 30 ha, w znacznej części w szklarniach.
- 4.7 Organ kontrolny:
- Nazwa: Regierungspräsidium Karlsruhe, Referat 34
Adres: D-76247 Karlsruhe
Telefon: (49-721) 926 37 06
Faks: (49-721) 37 05 46
E-mail: abteilung3@rpk.bwl.de
- 4.8 Etykietowanie: Feldsalat von der Insel Reichenau g.g.A.
-

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2007/C 135/12)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Komisja musi otrzymać oświadczenia o sprzeciwie w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

STRESZCZENIE

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

„TOMATEN VON DER INSEL REICHENAU”

Nr WE DE/PGI/005/0319/27.10.2003

CHNP () CHOG (X)

Niniejsze streszczenie zawiera główne elementy specyfikacji produktu przeznaczone do celów informacyjnych.

1. *Właściwy organ państwa członkowskiego:*

Nazwa: Bundesministerium der Justiz

Adres: D-11015 Berlin

Telefon: (49-30) 20 25 70

Faks: (49-30) 20 25 95 25

E-mail: poststelle@bmj.bund.de

2. *Grupa:*

Nazwa: Reichenau-Gemüse eG

Adres: Marktstraße 1
D-78479 Insel Reichenau

Telefon: (49-7534) 920 00

Faks: (49-7534) 92 00 20

E-mail: info@reichenaugemuese.de

Skład: producenci/przetwórcy (X) inni ()

3. *Rodzaj produktu:*

Klasa 1.6: Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

2. *Specyfikacja*

(streszczenie wymogów art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

4.1 Nazwa: „Tomaten von der Insel Reichenau”

4.2 Opis: „Tomaten von der Insel Reichenau” (pomidory z wyspy Reichenau) to pomidory pochodzące z wyspy Reichenau na Jeziorze Bodeńskim. Pomidory — *lycopersicon lycopersicum* — o okrągłym kształcie, jędrnej konsystencji, w kolorze średnioczerwonym, o smaku typowym dla tego warzywa.

4.3 Obszar geograficzny: Wyspa Reichenau na Jeziorze Bodeńskim, Niemcy.

4.4 Dowód pochodzenia: W ramach certyfikacji ISP dokonywanej dla Reichenau Gemüse eG wszystkie opakowania są opatrzone numerami partii. Numer partii identyfikuje zakład produkcji. Wszystkie zakłady mają swoją siedzibę na wyspie Reichenau i uprawiają wyłącznie grunty położone na wyspie. Zagospodarowanie terenu jest udokumentowane na mapie hydrograficznej. System identyfikowalności stanowi wystarczający dowód na istnienie związku produktu z obszarem geograficznym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 12.

4.5 Metoda produkcji: Pomidory objęte nazwą „Tomaten von der Insel Reichenau” są uprawiane zgodnie z wytycznymi dotyczącymi zintegrowanej i kontrolowanej uprawy warzyw wyłącznie na podłożu organicznym w regionie Badenia-Wirtembergia, w celu korzystania z oznakowania jakości i pochodzenia Badenii-Wirtembergii („Gesicherte Qualität mit Herkunftsangabe”). Chwasty są zwalczane poprzez okopywanie, parowanie i wypalanie, czyli w sposób mechaniczny. Gleba jest poddawana corocznej analizie w celu optymalizacji wykorzystania nawozu. Zgodnie z metodami uprawy na wyspie Reichenau pomidory uprawiane pod osłonami są zbierane od maja do października. Zbiory w uprawach polowych trwają od końca lipca do września. Pomidory zbiera się ręcznie we wczesnych godzinach porannych. W uprawach pod osłonami pomidory zbiera się przeważnie z zielonym kielichem i szypułką. Sortowanie według wielkości i pakowanie również odbywa się przeważnie ręcznie ponieważ podczas sortowania maszynowego szypułki mogłyby uszkadzać warzywa. Jedynie niewielka ilość upraw to pomidory na gałązce zbierane w odpowiedni sposób. Sortowanie i pakowanie pomidorów z upraw polowych odbywa się z reguły maszynowo. Pomidory sortuje się według rozmiaru na następujące kategorie: 40/47 mm, 47/57 mm, 57/67 mm, 67/82 mm, 82/105 mm oraz pomidory na gałązce.

4.6 Związek:

— Związek naturalny: Wyspa Reichenau jest predysponowana do uprawy warzyw. Położenie na Jeziorze Bodeńskim oraz szczególne warunki geograficzne i klimatyczne (wilgotność, ciepło, oświetlenie) wyróżniają ją spośród innych regionów upraw, w związku z czym szczególnie dobrze spełnia naturalne warunki dla uprawy pomidorów, wymagających stosunkowo wysokich temperatur. Jezioro Bodeńskie może również magazynować ciepło. Wilgotność, ciepło i odbite światło wpływają pozytywnie na klimat, sprzyjając wzrostowi upraw.

Jako roślina pochodząca z Ameryki Południowej pomidory potrzebują do wzrostu wysokiej temperatury i regularnego dostarczania wody, ale nie wody stojącej. Z tego powodu występujące w niektórych częściach wyspy Reichenau grube warstwy morenowych gleb nadają się dobrze do uprawy tych roślin, po pierwsze dlatego, że możliwe jest regularne nawadnianie, a po drugie dlatego, że rodzaje gleb przeważające na wyspie mają ograniczoną zdolność do zatrzymywania wilgoci, przez co ryzyko wystąpienia wody stojącej jest niewielkie. Dzięki warunkom naturalnym, takim jak rodzaj gleby, oświetlenie i ilość ciepła, a także dzięki zaopatrzeniu w wodę optymalnie dostosowanemu do stadium wzrostu roślin, zapewnionemu przez spółdzielczy system nawadniania wykorzystujący wodę z jeziora (na wyspie zainstalowano system rur o długości ponad 60 000 m), wyspa Reichenau nadaje się znakomicie do uprawy pomidorów. Uprawę optymalizuje ponadto ukierunkowane zaopatrzenie w substancje odżywcze, a w uprawach pod osłonami także kontrolowane warunki klimatyczne. Dzięki swojej wiedzy fachowej producenci wzmacniają pozytywny wpływ warunków klimatycznych, zarówno w uprawach pod osłonami, jak i polowych.

— Renoma: Wyżej wymienione czynniki naturalne i ludzkie mają tak korzystny wpływ na jakość pomidorów z wyspy Reichenau, że cieszą się one uznaniem poza tym regionem. Przeprowadzone w 2000 r. badania rynku i konsumentów wykazuje, że konsumenci kojarzą wyspę Reichenau głównie z uprawą warzyw (jest ona zwana „wyspą warzyw”) i wyrażają pozytywne opinie na temat świeżości, wyglądu i pochodzenia produktów. Pomidory objęte nazwą „Tomaten von der Insel Reichenau” są uprawiane w sposób tradycyjny, mający swoje korzenie w kulturze zakonnej wyspy Reichenau. Opisanie swojego ogrodu „De cultura hortorum”, zwanym w skrócie „Hortulus” z 840 r. opat Walahfried Strabo zapoczątkował tradycję ogródków warzywnych na wyspie Reichenau. Uprawa pomidorów na wyspie Reichenau została udokumentowana po raz pierwszy w roku 1900; w 1932 r. ogórki uprawiano na obszarze 500 arów (patrz Glönkler, „Vom Weinbau zum Gemüsebau”, 1991, str. 61 i 70). Obecnie pomidory uprawia się w szklarniach o łącznej powierzchni około 5 ha.

4.7 Organ kontrolny:

Nazwa: Regierungspräsidium Karlsruhe, Referat 34

Adres: D-76247 Karlsruhe

Telefon: (49-721) 926 37 06

Faks: (49-721) 37 05 46

E-mail: abteilung3@rpk.bwl.de

4.8 Etykietowanie: Tomaten von der Insel Reichenau g.g.A.